

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

17. De administrante Eucharistiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

De administrante Eucharistiam.

CAPVT XVII.

Minister Eucharistiæ, qui alios est communicaturus, debet esse sacerdos, vt habetur can. peruenit, de consec. d. 2. quamuis, ex necessitate, possit ministrare diaconus de licentia Curati, si adsit, & absque ea, si non adsit, vt habetur, d. 93. can. diaconos. Nec sufficit, quòd sit sacerdos, sed debet esse Curatus, & habens iurisdictionem super illum, quæ communicat, aut de licentia Curati, vel habentis iurisdictionem: alias non potest communicare, etiam extra tempus præcepti; & si religiosus est, incurrit excommunicationem papalem latam Clement. Religiosi, de priuilegijs. Iam tamen tam religiosi habent à Papa hanc facultatem, vt Dominici, & Franciscani à Leone: nostra etiam Societas IESV habet similem facultatem: tamen in die Paschæ debet quisque communicare in sua parochia, nisi licentiam habeat Curati: & facultates concessæ procedunt de alijs communionibus extra diem hunc.

Minister autem in multis potest delinquere.

Primò, si ministrat Eucharistiam sub vtraque specie, in locis, in quibus non dispensauit summus Pontifex: hoc est prohibitum in Concil. Constantiensi sess. 13. sub pena excommunicationis.

Secundò, si ministret Eucharistiam infantibus, ante usum rationis.

Tertiò, si ministret amentibus, extra mortis articulum, nec his tunc ministrare debet, nisi habuerint aliquando iudicium rationis, vt superius dictum est.

Quartò, si ministret infirmis, in quibus est probabile periculum vomitus, aut irreuerentiæ, vt superius dictum est.

Quintò, si ministret excommunicatis, etiam minori excommunicatione, scienter: si vero ignorantè facit, excusatur à peccato, nisi ignorantia sit crassa, quando nulla præmittitur diligentia, & timetur, an, qui accedit, sit excommunicatus.

Sextò, si ministret publicis peccatoribus, ante poenitentiam publicam, & manifestam; vt, publicis concubinarijs, usurarijs, histrionibus, & similibus: his enim neganda est Eucharistia,

nisi

nisi pœniteant, & sit nota pœnitentia, vt notum est crimen: ita prohibetur de consecr. distinct. 2. cap. pro dilectione: quamuis occultè possit eis dari Eucharistia, post pœnitentiam fecerunt, sed non publicè. Occultis verò peccatoribus, si in publico petant, danda est eis Eucharistia, vt habet S. Thom. 3. p. q. 80. art. 6. exemplo Domini, qui suum corpus Iudæ occulto peccatori non negauit coram alijs: at verò, si in occulto petant, communis est sententia, quòd debet eis negari. Ita tenet Alexan. 4. p. q. 49. mem. 1. & Duran. dist. 9. q. 5. S. Thom. dist. 9. art. 5. quæst. 1. & licet aliqui aliter sentiant, securior est opinio communis.

Septimò, peccat etiam minister, si sua culpabili negligentia infirmus decedit è vita sine communione: vbi abusus quorundam est reprehendendus, qui infirmo satis esse putant, si ei corpus Domini ostendatur adorandum: in quo errant; debent enim manducandum dare, nisi causa legitima excuset; vt, quia vomitus timetur, aut deglutire non potest: semper enim sacramentum disposito dat gradum gratiæ ex opere operato, citra deuotionem receptionis, quo priuatur, qui realiter sacramentum non accipit.

De obligatione communionis.

CAPVT XVIII.

Præceptum hoc communionis obligat sub peccato mortali: habetur autem hoc præceptum cap. omnis vtriusque sexus, de pœnit. & remiss. Obligat autem semel in anno, & in die Paschæ, nisi Confessarius aliter expedire iudicauerit. Per diem Paschæ, declarauit Eugenius in bulla, cuius meminit Syluest. Eucharistia 3. §. 15. à die Iouis Sancti in diem octauum post Pascha. Iam consuetudo obrinet ferè vbique, vt incipiat à die Palmarum, & in aliquibus locis per totam Quadragesimam. Aduertendum tamen, hoc præceptum in duobus differre, à præcepto confessionis. Primum est, quòd hoc communionis præceptum debet statuto tempore impleri, adeo quòd, si quis sæpè intra annum communicet, tenetur tamen communicare in die Paschæ ad sensum expositum: at verò, qui semel in anno confitetur quocumq; anni tempore, nò amplius illo anno tenetur cõfiteri, nisi postea morra

liter